

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.149/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: Dr. K. M. T. kamarai jogtanácsos

A kifogást tevő hitelező: hitelező1

A kifogást tevő hitelező képviselője: Dr. Ujvári Péter Ügyvédi Iroda cím1

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: kifogást tevő hitelező

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkhf.43.029/2025/2. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Budapest Környéki Törvényszék 5.Fpkh.32/2023/15. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós az ellene 2019. február 26-án előterjesztett kérelem alapján 2020. március 16-i kezdő időponttal felszámolás hatálya alá került.

[2] Magyarország Kormánya a 314/2020. (VI. 30.) Korm. rendeletben az adóst stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté nyilvánította, ezért a bíróság az eredetileg kijelölt felszámolót felmentette és új felszámolóként a N. Kft.-t jelölte ki.

[3] A kifogást tevő hitelező és házastársa, D. L. (az eljárásban korábban: I. rendű kifogást tevő) 2018. augusztus 14-én ingatlan adásvételi előszerződést kötött az adóssal az adós tulajdonában lévő, építés alatt álló, cím2 épületben levő 14. számú lakóingatlanra. A hitelezők a 16.000.000 forintban meghatározott teljes vételárat megfizették az adósnak, de a tulajdonjog átruházására nem került sor a felszámolás előtt.

[4] A kifogást eredetileg benyújtó hitelezők a 16.000.000 forint összegű vételárra vonatkozó hitelezői igényüket bejelentették a felszámolási eljárásban, azt a felszámoló határidőn belül bejelentett, elismert hitelezői igényként nyilvántartásba vette és visszaigazolta.

[5] A felszámoló az adós ingatlanát pályázat útján értékesítette, melynek során a kifogást eredetileg benyújtó hitelezők által megvásárolni kívánt lakóingatlanra az előszerződésben foglaltakhoz képest magasabb, 34.900.000 forintos vételi ajánlat érkezett. A kifogást benyújtó hitelezők gyakorolták az elővásárlási és egyúttal a beszámítási jogukat is: a 2022. június 15-én megkötött adásvételi szerződés alapján a lakás 34.900.000 forint összegű vételárából a korábban már bejelentett hitelezői igény alapján 16.000.000 forintot beszámítás útján teljesítettek. A fennmaradó 18.900.000 forint – hitelezőnként 9.450.000 forint – vételárfizetési kötelezettségükre tekintettel pedig ebben az összegben kártérítés jogcímén további hitelezői igényt jelentettek be 2022. június 22-én.

[6] A kifogást eredetileg tevő hitelezők a 18.900.000 forintos vételárat 2022. július 14-én azzal a kéressel fizették meg, hogy azt a felszámoló kezelje elkülönítetten.

[7] Bár a felszámoló a 18.900.000 forintos hitelezői igénnyel összefüggésben annak elbírálása végett 2022. július 13-án eljárást kezdeményezett az elsőfokú bíróságon, az általa vitatott követelés ilyen nyilvántartásba vételét nem igazolta, a 2022. július 29-i tájékoztatásában foglaltak ellenére sem.

[8] A kifogást tevő hitelezők vitatott igényének elbírálására indult eljárásban az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 5.Fpkh.57/2022/9. számú végzését a Fővárosi Ítéltábla a 11.Fpkh.43.213/2023/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra meghagyta a felszámoló addig ellentmondásos nyilatkozataira tekintettel elsődlegesen annak tisztázását, hogy megtörtént-e részéről a hitelezők követelésének nyilvántartásba vétele vitatott hitelezői igényként.

A kifogás és a felszámoló ellenkérelme

[9] A kifogást tevő hitelezők azt követően, hogy a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzése alapján folytatódó eljárásban a felszámoló már nem állította és nem is igazolta az általa vitatott hitelezői igény ilyen nyilvántartásba vételét, kifogást terjesztettek elő a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 51. §-a alapján. Kérték a felszámoló kötelezését, hogy a személyenként 9.450.000 forint összegű hitelezői igényüket határidőn belül benyújtott, nem vitatott hitelezői igényként vegye nyilvántartásba, továbbá, hogy az így nyilvántartásba vett 9.450.000 forint – 9.450.000 forint hitelezői igényüket számítsa be (tartalma szerint: tekintse beszámítottnak) a hitelezők határidőben tett és a felszámolóval már közölt beszámítási joggyakorló nyilatkozata és a Cstv. 49. § (4) bekezdése alapján az adósnak a 2022. június 15-én kötött ingatlan-adásvételi szerződésből eredő 18.900.000 forint vételár-követelésébe. Minderre figyelemmel kérték még kötelezni a felszámolót a Cstv. 51. § (3) bekezdése alapján az eredeti állapot helyreállításával a hitelezők által 2022. július 14-én megfizetett 18.900.000 forint visszafizetésére az adós vagyonából.

[10] A felszámoló ellenkérelme elsődlegesen az eljárás megszüntetésére, érdemben a kifogás elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[11] Az elsőfokú bíróság a kifogásnak részben helyt adott, és kötelezte a felszámolót, hogy a kifogást tevő hitelezők 2022. június 22-én kelt beadványában foglalt, kártérítés jogcímén bejelentett, személyenként 9.450.000 forint összegű hitelezői igényét vegye nyilvántartásba. A hitelezők kifogását ezt meghaladóan elutasította.

[12] Végzésének indokolása szerint érdemi döntésének lényege az volt, hogy a hitelezők a kártérítési igényüket, személyenként 9.450.000 forint összegben 2022. június 22-én szabályszerűen bejelentették a felszámoló felé, amelynek nyilvántartásba vételét – még ha vitatta is – jogsértően tagadta meg a felszámoló. A kifogást a további részében, amely a felszámoló beszámításra és a 18.900.000 forint összegű vételár visszafizetésére kötelezésére irányult, az tette megalapozatlanná az elsőfokú bíróság szerint, hogy a felszámoló majd csak a hitelezői igény nyilvántartásba vételét követően kerül abba a helyzetbe, hogy annak elismerése vagy vitatása tárgyában döntsön, és ezután lesz lehetősége a hitelezők beszámítási nyilatkozatának értékelésére is, ami ezáltal lesz kifogással támadható, azaz jelen eljárásban még nem.

[13] A kifogást tevők és a felszámoló fellebbezése alapján indult másodfokú eljárás alatt a korábbi I. rendű kifogást tevő hitelező elhunyt. Jogutódja végrendeleti örökösként házastársa, a kifogást tevő hitelező. A Fővárosi Ítéltábla a 11.Fpkhf.43.088/2024/9. számú végzésével megállapította a jogutódlást az eljárásban, és engedélyezte a kifogást tevő hitelező belépését az eljárásba a korábbi I. rendű kifogást tevő hitelező helyére.

[14] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését az eljárás főtárgya tekintetében azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy arra kötelezte a felszámolót, hogy a kifogást eredetileg benyújtó hitelezők 2022. június 22-i beadványában kártérítés jogcímén bejelentett, személyenként 9.450.000 forint összegű hitelezői igényét vegye nyilvántartásba – a korábbi I. rendű kifogást tevő hitelező jogutódjaként is eljáró – kifogást tevő hitelező 18.900.000 forint összegű hitelezői igényeként. Az ítéltábla az elsőfokú végzésnek az eljárási költségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és a felszámoló által a kifogást tevő hitelezőnek fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét 54.000 forintra leszállította.

[15] A jogerős végzés indokolásában az ítéltábla elsőként azt rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntését és annak jogi indokait – a kifogásoló számára megállapított elsőfokú eljárási költség összegére és annak viselésére vonatkozó rendelkezések kivételével – osztotta. A fellebbezésekben foglaltakra tekintettel ezért az elsőfokú végzés helyes indokai közül csak hangsúlyozni kívánta az alábbiakat, egyúttal azokhoz a következőket fűzte.

[16] A felszámoló fellebbezését sem a végzés hatályon kívül helyezésére, sem a megváltoztatására és a kifogás elutasítására irányuló részében nem találta alaposnak. Hangsúlyozta, hogy a kifogásoló és jogelődje az igényüket a bejelentési határidőn belül a felszámoló felé határozott összegben, személyenként 9.450.000 forint megjelöléssel bejelentették, követelésüket kártérítési igénynek minősítették. Káruk felmerülését az általuk

fedezeti adásvételnek minősített szerződés megkötésének időpontjában meghatározták, jogi álláspontjukat megindokolták és követelésük ténybeli alapját előadták, ezért a hitelezői igényt a felszámolónak – a Cstv. 37. § (2) bekezdésének, 46. § (6) és (7) bekezdésének együttes értelmezésével, ahogyan az elsőfokú bíróság tette – nyilvántartásba kell vennie és vissza kell igazolnia. Amennyiben a hitelezői igény vizsgálatával annak jogalapját vagy összegét aggályosnak ítéli, a nyilvántartásba vett hitelezői igényt vitatottnak kell minősítenie, és a felszámolási bírósághoz kell fordulnia annak elbírálása iránt. A felszámoló amiatt nem tagadhatja meg az igény nyilvántartásba vételét, mert azt már a bejelentéskor jogalapjában adatainak véli, ugyanis erről a jogvitáról a felszámolási ügyben eljáró bíróságnak kell döntést hoznia a vitatott hitelezői igény elbírálására irányuló eljárásban [Cstv. 46. § (6) bekezdés]. Rögzítette azt is az ítélet, hogy a kifogás alapján a nyilvántartásba vételt elmulasztó felszámolóval szemben indult jogorvoslati eljárás, amely – eltérő tárgyára és alanyi körére is tekintettel – nem volt együtt elbíráható a vitatott igénnyel.

[17] A kifogást tevő hitelező fellebbezésével kapcsolatban, amely a beszámítás elmaradását érintette, azt tette hozzá a másodfokú bíróság, hogy a teljes vételár megfizetése következtében az adósnak jelenleg nincs követelése a hitelezőkkel (illetve a jogutódként eljáró kifogásolóval) szemben, ezért a feleknek nincs egymással szemben beszámítható követelése. A beszámítást ezért, mint a felszámolótól kért intézkedés kérését, értelmetlennek találta. A hitelezők által kifizetett 18.900.000 forint utolsó vételár rész visszafizetésére kötelezésre irányuló kérelmet illetően pedig arra mutatott még rá, hogy az nem teljesíthető, mert a hitelezők által teljesített összeg bekerült a felszámolási vagyona, a kártérítési igény pedig eddig nem volt nyilvántartásba vett igény. Hangsúlyozta egyben, hogy a nyilvántartásba vételt követően – ha a követelést a felszámoló vitatottnak minősítené – a kártérítés címén bejelentett hitelezői követelés megalapozottságát a vitatott hitelezői igény elbírálására irányuló eljárásban kell eldönteni. Amennyiben a bíróság a vitatott követelést megalapozottnak ítéli, akkor dönthető el az összeg mikénti kielégítése. Az ítélet szerinti erre tekintettel helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felszámolónak a beszámítással, illetve a vételár visszafizetésével kapcsolatos kötelezésére nem látott módot a kifogás szerint.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[18] A jogerős végzéssel szemben a kifogást tevő hitelező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, egyben a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, és a felszámoló kötelezését kérte arra, hogy a kifogást tevő hitelezők által már beszámítás útján teljesített – és határidőben bejelentett, nem vitatott hitelezői igényként nyilvántartásba veendő – 18.900.000 forintos követelést rendelje beszámítani az adóssal 2022. június 15-én a cím3 hrsz.-ú ingatlanon létrejövő C/14 megjelölésű lakás vételárába, tekintettel arra, hogy a kifogást tevő hitelezők a beszámítási jogukat beszámításra vonatkozó jognyilatkozattal határidőben gyakorolták és így eleget tettek a vételárfizetési kötelezettségüknek; mindezzel tekintettel kérte egyben a felszámoló kötelezését az adós vagyona terhére a kifogást tevők által banki átutalással teljesített 18.900.000 forint visszatérítésére a kifogást tevő hitelező részére.

[19] Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a beszámítási jog gyakorlásával kapcsolatban a Cstv. 49. § (4) bekezdésébe és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a

továbbiakban: Ptk.) 6:49. § (1), (2) bekezdésébe, a fedezeti szerződéssel összefüggésben a Ptk. 6:141. §-ába, a kárfelelősség és mértéke kapcsán a Ptk. 6:142. §-ába, 6:143-ába ütközően jogszabálysértő. Sérti továbbá az Emberei Jogok Európai Egyezményét (a továbbiakban: EJEE) a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme miatt.

[20] A felülvizsgálati kérelemben előadottakon túl kérte az engedélyezés iránti kérelemben és az eljárás során előterjesztett korábbi beadványaiban írtakat is figyelembe venni.

[21] Előadta, hogy a kifogást eredetileg előterjesztő hitelezők a hitelezői igényüket az adásvételi szerződés 2022. június 15-i megkötését követően 2022. június 22-én szabályszerűen bejelentették, egyúttal nyomban gyakorolták a Cstv. 49. § (4) bekezdése szerint a beszámítási jogukat is a vételárfizetési kötelezettségükkel szemben. A felszámoló a hitelezői igényeket megvizsgálta és első alkalommal vitatottként nyilvántartásba vette, ahogy azt maga közölte (H/11.). A kifogást tevő hitelezőknek tehát volt nyilvántartásba vett és ilyenként beszámítható igénye. A felszámoló a beszámítási jog gyakorlását megsértette, majd a korábbi álláspontját megváltoztatva a nyilvántartásba vételt is negligálta, miáltal eljárásjogilag zárta el a beszámítási jog gyakorlásának tényleges lehetőségétől a hitelezőket. Rámutatott, hogy az adásvételi szerződés (H/8.) nem korlátozta a beszámítási jog gyakorlását. Hangsúlyozta, hogy a kifogást tevők mindezek alapján állították az ügyben a beszámítási joguk szabályszerű, a Ptk. 6:49. §-a alapján megtörtént és a további vételárfizetési kötelezettség esedékességi ideje alatt tett gyakorlását, amelyet számukra a Cstv. 49. § (4) bekezdése lehetővé tett. Kiemelte még, hogy a vételárat végül kényszerűen kellett átutalniuk: egyedül amiatt kellett megfizetniük a vételár fennmaradó részét, mert ellenkező esetben a felszámoló elállt volna a szerződéstől és azt megköti a nyertes ajánlattevő zálogjogosulttal, amivel a hitelezők a már megfizetett 16.000.000 forintot is elveszítették volna. Álláspontja szerint korábbi eljárásuk megfelelőségét az is alátámasztja, hogy a felszámoló megváltoztatta álláspontját és már elfogadja a Kúria korábbi jogértelmezését, más hitelezők számára megengedi a beszámítási jog gyakorlását.

[22] Mivel a felszámolónak kötelezettsége lett volna a hitelezői igény nem vitatott igényként való nyilvántartásba vétele a kifogást tevő hitelezők esetében is, és fennállt a kötelezettsége a beszámítással kapcsolatban is az elővásárlási jog gyakorlásával esedékessé vált követelés alapján megtett beszámításra vonatkozó jognyilatkozat közlését követően, a Ptk. 6:49. § (1) és (2) bekezdése alapján a beszámítás megszüntette a kifogást tevők vételárfizetési kötelezettségét.

[23] Fenntartotta érvelését, hogy a megkötött fedezeti szerződéssel és a beszámítási jog gyakorlásával a kifogást eredetileg tevő hitelezők az őket megillető jogok gyakorlása és megóvása érdekében jártak el. Ezzel szemben a jogerős végzés a felszámolót egyedül nyilvántartásba vételre kötelezi, amelynek eredményeként a hitelezőnek keletkezik ugyan egy nyilvántartásba vett igénye, de azt nincs mivel szemben beszámítani. A hitelezők azonban a beszámítási jogukat gyakorló nyilatkozatukat konkrét céllal és megfelelő időben tették meg.

[24] A jogerős döntés eredményeként a számára el nem fogadható helyzet nem reparálható: a kifogásolási eljárás gyakorlatilag nem volt képes hatékony és azonnali jogvédelemre. A bemutatott eljárással sérült ezért az EJEE 8. cikke megfelelő jogorvoslati lehetőség hiányában, a 6. cikk a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt, a 13. cikk a

hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme miatt. Az eljárás eredményeként a felszámoló jogsértő eljárása – hogy a beszámítási jog jogszerű gyakorlásától fosztotta meg, gyakorlatilag következmények nélkül a kifogást tevőket – nem kapott orvoslást. Utalt arra is, hogy nem lehet a jogszabályoknak és a jogalkotói szándéknak megfelelő – kiemelt tekintettel a Cstv. 49. § (4) bekezdésének 2012. évi módosítására, amely kifejezetten a magánszemély vevők privilegizálását célozta a zálogjogos hitelezővel szemben –, ha a felszámoló jogszerűtlenül és szándékosan megtagadja a jogos hitelezői igény nyilvántartásba vételét, és kárt okozva képes megghiúsítani az alapos beszámítási jog gyakorlásának lehetőségét is.

[25] A felszámoló felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős végzés hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős végzés indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[26] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy az ügyben másodfokon eljáró bíróság, bár valóban utalt arra, hogy az elsőfokú végzés indokait helyesnek tekinti, végzéséből kitűnően az elsőfokú határozatban írtaktól mégis alapvetően eltérő – a kifogást a felülvizsgálati kérelemmel érintett két részében érdemi okból kizáró – körülmény értékelésével döntött az elsőfokú végzés helybenhagyásáról. Az ügy nem esett ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) felülvizsgálatot kizáró 408. §-ának hatálya alá. A kifogást tevő hitelező kérelmével ellentétben nem volt szükség a felülvizsgálat engedélyezésére (Pp. 409-411. §).

[27] Rögzíti továbbá, hogy mivel a jogerős végzés a kifogásnak részben helyt adott, illetve mert szöveges indokai szerint valójában maga a felülvizsgálati kérelem sem támadta a kifogásnak részben helyt adó döntést, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a tartalmának megfelelően úgy értékelte, hogy az a jogerős végzés hatályon kívül helyezésével az elutasított körben irányul az elsőfokú végzés megváltoztatására és a kifogásnak teljes egészében helyt adó döntés meghozatalára.

[28] A Kúria a jogerős végzést a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálat kérelem korlátain belül így vizsgálta felül, és a megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[29] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázáshoz – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárás nem folytatása a jogerős határozattal befejezett eljárásnak. A felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérés vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a Pp. követelményeinek. A jogerős határozat több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek

valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés, a megsértett jogszabályhellyel együtt és azzal összhangban az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés, valamint ilyen hivatkozás esetén a közzétett kúriai határozat száma és az a része, amelytől a jogerős ítélet jogkérdésben eltér, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem [Pp. 406. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés, 423. § (1) bekezdés].

[30] Az előzőekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai a fenti tartalommal megfeleltethetők legyenek a felülvizsgálni kért határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia.

[31] Jelen ügyben a felülvizsgálatot kérő kifogást tevő több kérdéskörben, kiemelten a beszámítás, a fedezeti szerződés, valamint a kárfelelősség megítélésében a rájuk vonatkozó anyagi jogszabályi rendelkezések megsértése miatt támadta a jogerős végzést, és az előzőekkel összefüggésben – a megjelölt anyagi jogi rendelkezésekbe ütköző felszámolói eljárással szemben jogvédelmet nem nyújtó kifogásolási eljárás okán – hivatkozott még a bírósághoz fordulás és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére.

[32] Azon túl, hogy a kifogást tevő hitelező valójában nem vezette le sem a beszámításra, sem a fedezeti szerződésekre, sem a kártérítési felelősségre vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseknek a normatartalomtól eltérő, jogszabálysértő értelmezését és alkalmazását az ügyben, a felülvizsgálati kérelem érvelése megállapíthatóan – egyébként a jogerős végzés tartalmának és jogi megoldásának megfeleltethetően – lényegében eljárási szabálysértésre: a jogerős döntés alapjául vett tényállás hiányosságára és ezen túl még a kifogás ténybeli alapjának félretételére mutatott. A felülvizsgálati kérelem erre vonatkozó tartalma azonban hiányos volt: a kifogást tevő a Pp. egyetlen rendelkezésének megsértését sem állította a felülvizsgálati eljárásban.

[33] A jogerős végzés indokolásából kitűnően a másodfokú bíróság a beszámítás ügybeli kizártságára abból az általa egyedül értékelt körülményből következtetett, hogy a kifogást eredetileg benyújtó hitelezők a 2022. június 15-i szerződés alapján átutalással megfizették a 18.900.000 forint vételárat, minél fogva az adósnak nem maradt velük szemben olyan követelése, amellyel szemben értelmezhető és alkalmazható lenne a beszámítás intézménye. A beszámítás anyagi jogi szabályainak ilyen értelmezése [Ptk. 6:49. § (1) és (2) bekezdés] nem jogszabálysértő.

[34] Azt, hogy a jogerős végzés az előzőekben kiemelt álláspontja kialakítása során nem vett figyelembe releváns tényállási elemeket és jogi következtetést sem vont le a felülvizsgálati kérelemben emiatt hangsúlyozott körülményekből – sem abból, hogy a kifogást eredetileg benyújtó hitelezők 2022. június 22-i nyilatkozata tartalmazott a 18.900.000 forintos vételár tekintetében beszámítási joggyakorlást és a felszámolóhoz emiatt intézett külön kérést, hogy erre figyelemmel tekintse teljes egészében teljesítettnek a vételárfizetési kötelezettségüket; sem abból, hogy a hitelezők a 18.900.000 forint vételárat „kényszerűen”

csak mindezt követően teljesítették átutalással azért, mert ellenkező esetben az adásvételi szerződéstől való elállás fenyegette őket; sem abból, hogy a vételárat a szerződéses határidőn belül azzal a külön kéressel utalták át a hitelezők, hogy azt a felszámoló különítse el az adós vagyontól –, eljárási szabálysértésre hivatkozással lett volna támadható a felülvizsgálati eljárásban.

[35] A felülvizsgálati kérelemnek – ahogy az említett körülményeket az ügyben jelentős, de a jogerős végzésben figyelmen kívül maradt tényállási elemként azonosította is – elsődlegesen tehát eljárási szabálysértés miatt kellett volna levezetnie a felülvizsgálni kért határozat jogszabálysértő jellegét: a Pp. adekvát rendelkezésének megjelölésével arra hivatkozással, hogy az eljárási bíróságok a kifogást nem az előadott ténybeli alapja szerint bírálták el [Pp. 170. § (2) bekezdés c) pont, 341. § (1) bekezdés], és hogy a bizonyítékok hiányos értékelésével, tévesen állapították meg a tényállást [Pp. 279. § (1) bekezdés].

[36] Az előzőeknek megfelelő tartalom azonban a felülvizsgálati kérelemnek nem volt tulajdonítható: a kifogást tevő nem hivatkozott eljárási szabálysértésként sem arra, hogy tényállítása az ügyben bármely lényeges elemében figyelmen kívül maradt, sem arra, hogy hiányos a jogerős végzésbe foglalt döntés alapjául vett tényállás a hitelezők 2022. június 22-i beszámítási joggyakorlásának és az ezt követő további nyilatkozatainak félretétele következtében.

[37] Mindebből következően a felülvizsgálati eljárás már ismertetett szabályai szerint a Kúria nem vizsgálhatta felül a jogerős végzést sem a kifogás tárgyának és tartalmának megítélésében, sem a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott tényállási részében. A Ptk.-nak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezéseit pedig nem értelmezték jogszabálysértően a bíróságok.

[38] Az előzőek egyben azt is jelentették, hogy nem sérült a kifogást elutasító döntés folytán a hatékony jogorvoslathoz és a bírósághoz forduláshoz való jog sem, sem pedig a tisztességes eljáráshoz való jog, amelyre a felülvizsgálati kérelem lényegében az érdemben alaposnak állított kifogás elutasítása miatt hivatkozott. A Cstv. 51. § (1) bekezdése lehetővé teszi a sérelmet szenvedett fél, köztük az egyes hitelezők, továbbá a hitelezői választmány, valamint a hitelezői képviselő számára, hogy a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen kifogást terjesszenek elő a felszámolást elrendelő bíróságnál. A kifogás érdemi elbírálásának két lehetséges iránya – mint bármely bírósághoz intézett jogvédelmi igényé – a kérelem eldöntésének magától értetődő sajátja. A kifogás elutasításából önmagában nem következik alapjogi sérelem.

[39] Rögzíti végül a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás már ismertetett szabályai és korlátai szerint – kiemelten amiatt, hogy a felülvizsgálati eljárás nem folytatása a jogerős határozattal lezárt eljárásnak, miáltal magának a felülvizsgálati kérelemnek kell tartalmaznia mindazokat az indokokat és érveket, amelyekre a fél a jogerős végzés jogszabálysértő jellege alapjául hivatkozni kíván – nem volt elfogadható a felülvizsgálati kérelem visszautaló tartalma a kifogást tevőnek az eljárás korábbi szakaszaiban tett beadványaira. Nem voltak figyelembe vehetők a felülvizsgálati eljárásban a kifogást tevőnek a felülvizsgálati kérelemben nem szereplő, egyedül a felülvizsgálati kérelemtől különböző iratban, az engedélyezési kérelemben felhozott további hivatkozásai sem. Ugyanakkor rámutat ez utóbbit illetően a

Kúria, hogy mivel a felülvizsgálati kérelem nem hivatkozott a jogerős végzés jogi megoldásának és álláspontjának megfeleltethető eljárási szabálysértésre, a már részletezettek szerint ahogy a felülvizsgálati kérelemben állított anyagi jogi jogszabálysértések vizsgálatával, úgy a megjelölt anyagi jogi rendelkezéseket (beszámítás, fedezeti szerződés, kártérítési igény) értelmező kúriai határozatoktól való eltérés miatt sem vezethetett volna eredményre a felülvizsgálati kérelem.

[40] A másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül tekintette megalapozatlannak a kifogást az elutasított részében.

[41] A kifogást tevő hitelező az abból eredő kárigényét, hogy a felszámoló a hozzá hitelezői igényként szabályszerűen bejelentett, az eredeti vételár és a szerződés szerinti vételár különbségéből álló, a szerződés megkötésének időpontjában jelentkező (az ügyben a 18.900.000 forint vételárkülönbséget takaró) kár megtérítése iránti követelés nyilvántartásba vételét jogszabályba ütközően tagadta meg és a nyilvántartásba vétel elmulasztásával – a hitelezők részéről a hitelezői igény bejelentésével egyidejűleg megtett beszámítási nyilatkozat ellenére – megakadályozta egyben a nyilvántartásba vett hitelezői igény beszámítását is az ingatlan vételárába, ami miatt a hitelezők a 18.900.000 forintos vételárrészt az adásvételi szerződéstől való elállás elkerülése érdekében az adós részére megfizették, a felszámolóval szemben kártérítési perben (Cstv. 54. §) érvényesítheti, ha az ezzel azonos összegű bejelentett hitelezői igénye nem térül meg a felszámolási eljárás keretei között.

[42] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálattal támadott részében a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[43] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége miatt a felülvizsgálatot kérő kifogást tevő a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit viselni tartozik. A Kúria a felszámoló javára felülvizsgálati eljárási költséget – annak megfelelő felszámítása nélkül [Pp. 81. §, 83. § (1) bekezdés] – nem állapított meg.

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

Irányadó a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozat abban a részében, amelyet a felülvizsgálatot kérő fél egyáltalán nem, vagy nem megfelelő tartalmú hivatkozással támad.

Budapest, 2026. március 10.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

